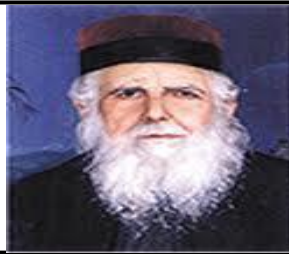

בית הכנסת

"נזר ברוך" טבריה

ע"ש רבי רפאל
ברוך טולידנו זצ"ל

טבריא : כניסת שבת: 6:59 יציאת שבת: 8:08 פרשת ואתחנן רבינו תם 8:41 תאריך: טו' מנחם אב תשפ"ה
העלון לעילוי נשמת: ר' יוסף שלמה בן גיגי בר סעודה ז"ל - ר' יוסף חיים בטיטו בר יקוט ז"ל - שנפטרו לבית עולמם ביסורין.

מוסר

ההזדהות לה' מביאה לביטחון ולתקנה בה'

פלוני הסתבר בחובות תשלומי "מס הכנסה" בסכום של חצי מיליון שקל. מיד שוקל הוא בדעתו למי יפנה? נזכר, הרי יש לי ב' שכנים שהנם פקידים בכירים ב"מס הכנסה", ובידם "להזיז עניינים" ממזרח למערב...

מיד רץ במחשבתו למי משניהם יפנה? ותשובתו לא אחרה לבוא. שכן, שכן אחד הוא ידידו הטוב, מאיר פנים, מקדים שלום, מושיט תמיד יד לעזרה לאהבה ולאחווה,

איש "נתינה" באופן יוצא מהכלל. ואילו השכן השני, חמור בסבר פניו, לא די שאינו מקדים שלום אף לא משיב שלום, קשוח, רחוק מנתינה ומאהבת הבריות, ובכן התשובה פשוטה למי יפנה לעזרה...

כאשר האדם חש את הבורא כ"שכן טוב", אוהב, נותן, הרי יבטח בו בשעת צרתו, יתלה תקוותו בו בשעת הצורך, אולם אם יראהו כשכן השני שהזכרנו, יתייבש מה', לא יבטח בו ולא יתלה תקוותו בו, שכן בתחושתו הלא זה הבורא רודף אותי תמיד, וכי יעמוד לי עתה לעזרתי...?! מה הפתרון לכך?

ההודאה!

כאשר האדם חזק בהודאה לה' הרי שרואה את ה' כנותן, ואם יש נותן יש אוהב, ואם יש אוהב יש אהוב, ואם הנני אהוב, למה שלא אבטח בו ואתלה תקוותי בו בצרתי. למה שלא אשמח בתקוותי בו תמיד? אחר שיש לי אוהב גיבור בעל היכולת ובעל הכוחות כולם, והוא המושל בכל ובידו לחזק לכל. לכך ילמד האדם את עצמו לחיות בהודאה מתמדת לקב"ה, כי הוא המושיע.

אומר היה רבי ירוחם ממיר צוק"ל:

אסון לאדם שאינו יודע את**חסרונותיו, אולם אסון כפול לאדם****שאינו יודע את מעלותיו...**

ואתחנן אל ה' (פ"ג פס"ג)

אומרת הגמרא (ברכות לב) מיום חורבן בית המקדש מסך של ברזל מבדיל בין ישראל לאביהם שבשמים, ואף על פי ששערי תפילה ננעלו, שערי דמעה לא ננעלו (ב"מ נט) כיון שהקב"ה קשה לו מאוד לראות את בנו בוכה ומצטער, ולכן ה' יתברך פונה מכל עסקיו ונפנה אל מוריד הדמעה.

וחזקיהו מלך יהודה שישעיה הנביא אמר לו "צו לביתך כי מת אתה" - בעולם הזה, "ולא תחיה" - לעולם הבא (ברכות י) ואין צורך לומר שישעיה אומר זאת בנבואה מה', כיון שחזקיהו לא התחנן שראה ברוח הקודש שייוולדו לו בנים רשעים, וכשחזקיהו הבין מה הולך לקרות לו החל בתפילה נוראה מקירות לבו וה' ענה ואמר לו: "שמעתי את תפילתך ראיתי את דמעתך והוספתי על ימיך חמש עשרה שנה" (מ"ב כ, ה-ו) ללמדנו מה הכח של הדמעות. ואפילו עשו הרשע כשראה שיעקב אבינו ע"ה קיבל את הברכות הוריד שתי דמעות, והשלישית עמדה לו בעין ולא נשרה על פניו (תנחומא קדושים פ' טו) ובגללם באה לישראל כל גלות אדם עד עכשיו (עיי' זוה"ק שמות יב).

ומעשה באיש ממושב אליפלט בצפון שלפרנסתו היה מתעסק בגידול תרנגולים, ויהי היום והנה פרצה מגיפה משונה והעופות החלו ליפול ולמות זו אחר זו, והאיש שמקור פרנסתו מן העופות הללו עמד מבוהל מול המראה הנורא הזה,

ואע"פ שבזמנו הוא לא היה דתי (וכיום הוא בעל תשובה גדול) יצא מהלול ופרש כפיו אל השמים כשרמעות בעיניו יורדות בזו אחר זו, והתחנן לבורא עולם שיפסיק את המגיפה, יש לי אישה וילדים בבית, ואני צריך לפרנסם. וראה זה פלא הוא נכנס ללול שוב והמגיפה נעצרה בדרך נס גלוי.

הבעל פרש לקרן זוית ובכה

ומעשה באברך מעיר הקודש ירושלים ת"ו, שאשתו הייתה מהלכת בפאה נכרית, וכמה שדיבר עימה זה לא עזר ואין עם מי לדבר, וביום מן הימים שהיו צריכים לצאת לאיזה חתונה של קרוב משפחה, עמדה האישה מול המראה ושמה את הפאה על ראשה, ובדיוק בעלה הגיע מהכולל כשעדיין רוח התורה מהכולל נמצאת בתוכו.

אבל הוא לא דיבר עמה אלא פרש לקרן זוית והחל בוכה. אשתו כשראתה אותו בוכה פחדה אולי קרה משהו, וניגשה לשאול אותו, והוא אמר לה את לא אשמה, את צנועה מאוד אלא אני האשם ובגללי את צריכה להניח עלייך את הפאה והוא המשיך לבכות. והנס הגדול הגיע היא הורידה את הפאה, והניחה את הכתר (הביסוי ראש) עליה מאז ועד עולם. ומה שהזכרנו בתחילת דברינו שיש מסך של ברזל בין ישראל לאביהם שבשמים ורק דמעה שוברת את המסך הזה, זה בגלל הלב שלנו, שכאשר כואב הלב על הדבר, אזי מיד יורדת דמעה, וכמה אנשים יש שנשותיהן בלי ביסוי ראש או בפאה נכרית, והבעל אומר כן אני רוצה שהיא תניח כיסוי לראשה וזה כואב לי, אם הבעל יוריד דמעות ולא יתייבש מובטח לו שאשתו בסופו של דבר תניח את הכתר על הראש. והמילה ברזל זה אותיות לב זר, והמילה בכי זה גימטריא לב, שהאדם שבוכה על זה שאיננו שלם בעבודת ה' יש לו לב.

(הרב יפתח סופר שליט"א)

פינת ההלכה

מדיני חודש אלול

א. מנהגינו לקום באשמורת הבוקר לומר "סליחות", החל מיום ראש חודש אלול עד יום הכפורים, כי מסורת בידנו שמשא רבינו ע"ה עלה להביא את הלוחות שניות בראש חודש אלול וירד עם הלוחות ביום הכפורים, וכל ארבעים יום הללו היו ימי רחמים ורצון לכל עם ישראל. וביום הכפורים נתרצה הקדוש ברוך הוא לישראל בשמחה, ואמר למשה "סלחתי כדברך", ולכן נקבע יום הכפורים ליום מחילה סליחה וכפרה. וביום ראש חודש עצמו אין מנהגינו לומר סליחות.

ב. הזמן הראוי ביותר לאמירת סליחות בימים אלה הוא מחצות הלילה ואילך, שאז הוא עת רצון, אך בחצי הראשון של הלילה אסור לומר סליחות ושלוש עשרה מדות. ויחיד שנמצא בבית כנסת שנהגים שם לומר סליחות לפני חצות הלילה, אינו ראוי להצטרף אליהם, אלא ישב בדד וידום, ולא יענה עמיהם שלש עשרה מדות וכו'.

ג. בני חוץ לארץ טוב שימתינו לאמירת הסליחות לפי הזמן שלהם, אף שבארץ ישראל כבר הגיע חצות. ומכל מקום המקילים לומר סליחות ביחד עם תושבי ארץ ישראל, וכגון כשאומרים סליחות באמצעות הליין המצוי כיום, יש להם סמוכין בהלכה, ורשאים לומר סליחות יחד עם בני הארץ.

ד. אף על פי שאין לומר סליחות וי"ג מדות בשעות שלפני חצות הלילה, מותר לשמוע אז מהרדיו סליחות וי"ג מדות, בכדי להתלמד ולהתרגל בנגינות והתחיינות, וכדומה. וזכר לדבר, מה שאמרו בראש השנה (כד) "לא תלמד לעשות, אבל אתה למד להבין ולהורות".

(ילקוט יוסף)

לרפואת : הרב דב קוק הכהן בן שושנה שליט"א - בניה דוד פרץ בן מורן - ליעד שלמן בן ליאת - אברהם פרץ בן לונה - לוי בן איריס חנה הררי - יעקב כהן בן סעדה.

לרפואת : עליזה פרץ בת רחל - טובה כהן בת ברוריה - רינה פרץ בת ברוריה - דינה פרץ בת עליזה - סופיה מזרחי בת לובה - אהובה כהן בת פורטונה.

להצלחת : עליזה בת חנה: לזיווג הגון וכשר - אהובה ידידה בת פורטונה: לזיווג הגון וכשר.

להצלחת : יניב וייצמן בן בת שבע - לתורה ויראת שמים, וזיווג הגון בקרוב ממש-אביחי מניני חורי בן רבקה - לתורה, ויראת ה', ולזיווג הגון בקרוב-יהונתן מצרפי בן מזל לזיווג הגון במהרה.

יאר עובדיה, ירון, איתמר מנחם, בני אהובה, לתורה, ויראת ה', ולזיווג הגון בקרוב. בן ציון בן משה ורחל דהן לזיווג הגון במהרה.

הלא אביך מת, ולמה אינך אומר קדיש עליו?

מעשה שהיה: באדם שבא אל האדמו"ר ה"אמרי אמת" מגור זי"ע, כשהוא מבקש עצה על חלום מטריד שחזר אליו כמה וכמה פעמים. בחלום הוא שומע קול האומר לו: הלא אביך מת, ולמה אינך אומר קדיש עליו? בפעם הראשונה, כשראה שאין זה אלא חלום הסיח דעת מזה, אבל אחרי שהחלום חזר אליו כמה פעמים, קם ונסע לעיר שבה מתגורר אביו, והנה הוא חי וקיים, ואז, נרגע, ברם, לאחר שובו לביתו החלום חזר ונשנה, ועל כן בא לרבי מגור לשאול בעצתו, כדת מה לעשות?

ענה לו הרבי מגור, כי יתאמץ למצוא את המינקת שלו ויחקור אותה, האיש התפלל על התשובה, אבל מיד החל לברר מי הייתה המינקת שלו ומצא שהיא עוד בחיים. כשהגיע אליה התחיל לחקור אותה על השנים הרחוקות ההן, ולמרות שהיה לו קשה לדלות מפיה פרטים לא הירפה, ואחרי מאמץ של מספר חדשים הודתה האישה וסיפרה לו סיפור נורא:

אני זו שהינקתי אותך, היית ילד לאב עני, אבל באותו זמן הינקתי גם ילד של איש עשיר, והנה אותו ילד של העשיר מת תחת ידי מחמת רשלנות פושעת שלי, מאוד פחדתי מזעמו של העשיר, ולא הייתה לי ברירה אלא לבצע החלפה, הלכתי לאביך העני ואמרתי לו שבנו מת, ואותך נתתי לאיש העשיר. כך התברר לאיש, שאביו האמיתי אכן מת בו ביום שראה את החלום הראשון! (שאל אביך ויגדך)

מי הגיד לך שאתה זקוק לרשימה כזו.

משולח אחד הגיע מארץ ישראל לאמריקה לקבץ כסף עבור איזה מוסד. ניגש ליהודי אחד ממכריו וביקש ממנו שיתן לו רשימה של כתובות של נדיבים. אמר לו מכר: "מי הגיד לך שאתה זקוק לרשימה כזו?" "ואלא מאי?" שאל אותו המשולח. אמר לו מכר: "הבה ונכנס כאן לבית המדרש הקרוב ונבקש מהאברכים." תמה המשולח: "אברכים אלו מה יש להם ליתן? הלא רק עכשיו הקימו את בתיהם!"

פנה אליו מכרו בלשון שאלה: "אתה רוצה להסתייע לבד או שאתה רוצה שהקב"ה יסייע לך? אם אתה רוצה שהקב"ה יעזור לך, אינך זקוק לרשימה של כתובות." סופו של דבר היה שהמשולח השתכנע, הוא נכנס לבית המדרש והתחיל לדבר על לב האברכים, והנה עלה בידו לעורר אותם להתגייס עבור המוסד שלו, והביאו למוסד סכום של שלוש מאות אלף דולר!!! ולא זו בלבד, אלא אברכים אלו נעשו מתומכיו הגדולים ומחזיקים את המוסד שלו באופן קבוע זה כבר יותר מעשרים שנה.

יאמר האדם: הלא דבר טבעי הוא זה, כי כן צריך תמיד למצוא את האברכים הצעירים אשר עדיין יש להם את רתיחות הדמים, ולא את העשירים הגדולים שכבר נתקדשה דעתם? - יידע אדם זה שבעצם זה שהוא חושב כך, הוא מרחיק את עצמו מן ההצלחה. כי כל סוד ההצלחה הוא במה שאין האדם חושב שיש לו מהלך בדרך הטבע, אלא מוסר הדבר בידי הקב"ה.

מדוע הדגים נבלעים מצד ראשם?

הגה"ק רבי חיים מאיר יחיאל מאסטרטאוצע זי"ע אמר: מדוע תמיד כשדג גדול בולע דג קטן, אם יפתחו את בטנו יראו שראשו של הדג הקטן הוא לצד זנבו של הדג הגדול וחבו לצד ראשו? העולם אומרים שהסיבה היא כי הדג הגדול, תוך כדי שהוא רודף אחר טרפו, הקב"ה מזמין לו דג אחר ששט לו בבטחה אל תוך פיו, וכל זה כדי ללמד לאדם שגם אם ירדוף אחר פרנסתו, פרנסתו תבוא לו ממקום אחר ולא ממקום זה שרדף אחריו.

אך אולי אפשר לומר טעם אחר בזה: הנה בזהר הקדוש איתא שעניי הדגים לעולם אינן נעצמות ובגלל זה אין הדג חושש שיבוא דג אחר גדול ממנו מלפניו ויבלענו, וכל פחדו אינו אלא שיבוא דג מאחוריו ויטרפנו. ומה שנעשה בפועל הוא, שממקום זה שהוא מרגיש בטוח, משם בולעים אותו, וממקום זה שאינו מרגיש בטוח, אין בולעים אותו.

מצטער במקום לחייב 980 דולר חייבתי בטעות 9.80 דולר.

שח הגה"ח רבי שמעון שפיצר שליט"א: שמעו סיפור שסיפר יהודי אחד מקרית יואל מה שאירע לו בחורף תש"פ: "עובד אני לפרנסתי בחנות נעלים במאנסי, ואני מרוויח בצמצום גדול, כאשר בקושי יש לי לכסות את הוצאות ביתי הקבועות. בעמדי שנה זו לפני נישואי בתי, עשיתי כל מה שביכולתי כדי להשיג עבור הוצאות הנישואין, אך ללא הועיל. כשבועיים קודם החתונה עשו עבורי מגבית ומעבידי הבטיח שייתן דולר מכיסו כנגד כל דולר שיתרמו עבור הוצאות הנישואין, אך גם מזה לא יצא מאומה. הלכתי לאיזה עשיר גדול שיש לו לב פתוח, ואפילו לקחתי עמי איש אחד בעל שפה ברורה שיהיה לי לפה ולמליץ, אך גם זה לא הועיל כלום, והייתה לי חלישות הדעת גדולה.

"קרוב למתעד החתונה פנתה אלי אשתי בבקשה שאתן לה את כרטיס האשראי שלי, כי היא נוסעת עם הבת הכלה למאנסי לקנות שם את מלבושי הכלה. ידעתי שיש לי בכרטיס האשראי לא יותר משלוש מאות דולר, ואע"פ שידעתי שבגדר ליצנות הוא ליתן עבור קניית מלבושי הכלה שלוש מאות דולר בלבד, נתתי לאשתי את הכרטיס מפני שלא הייתה לי ברירה אחרת, ולא גיליתי לה כמה כסף יש בו. "הלכתי למלאכתי כהרגלי וציפיתי לישועה. בכל עת הסתכלתי על הטלפון לראות אם אשתי מתקשרת לי להודיע לי שהכרטיס אשראי אינו עובר, אבל למרבה הפלא הטלפון לא התקשר. בסוף היום דלת ביתי נפתחה לרווחה, ואל הבית נכנסו אשתי ובתה הכלה עם שקיות עמוסות בידיהם, בספרם שרכשו את כל המלבושים מאל"ף ועד תי"ו והאשראי עבר בכל החנויות בלי שום קושי. "עמדתי אחז תדהמה מבלי יכולת לפצות את פי...

"לפתע אני מקבל טלפון מאחד מבעלי החנויות שאשתי ביקרה בהן, והלה אומר לאחר התנצלות קצרה שבעברו על חשבונותי ראה שאירעה טעות מצערת ובמקום לחייב את הכרטיס ב-980 דולר, חייב אותו רק ב-9.80 דולר, ועל כן נפשו בבקשתו שנפרע לו את החוב. חיפשתי את הקבלה שאשתי קיבלה ממנו וראיתי שהצדק עמו. הרגעתי אותו כשאני אומר לו שאני יהודי ירא ואשלם לו ככל שאצטרך לשלם עד הפרטה האחרונה.

"או אמרתי לעצמי, אם הקב"ה הווי נקודה אחת קטנה כדי שאשתי תוכל לקנות מלבושים לכלה בדרך כבוד, הבה ואראה מה עם החשבונות האחרות. לקחתי לידי חשבונות נוספת מחנות אחרת, ומה גדול היה הפלא כאשר גיליתי שבמקום לחייב את הכרטיס ב-837 דולר, הם יזכו את הכרטיס באותו סכום. מכך הבנתי איך יכלה אשתי לקנות בחנות השלישית, שהרי עכשיו כבר היה הכרטיס טעון בסכום מכובד. וכך הלכה אשתי במשך כל היום וקנתה כל מה שצריך מבלי שתדע אפילו מה מסובבים מן השמים בעבורה. [כמובן שאת כל הסכום הזה, שהגיע אלי בטעות, התכוונתי להחזיר כמה שיותר מוקדם, אך מכל מקום הייתה זו מעין 'הלואה' מהשמים שאפשרה לי מרווח נשימה."

היהודי הזה המשיך לספר, כי הוא שח מעשה זה לחברו, וחברו שנתרגש מאוד מראיית דרכי ה', הלך וסיפרו בשמחת שבע ברכות שנערכה במשפחתו, ואחד מן השומעים סיפרו לאשתו ואשתו לחברתה, וכך נתגלגל לו הסיפור עד שנשמע הדבר לעשיר אחד שהתרגש מאוד ולבו נפתח לרווחה. התחקה העשיר לדעת מיהו בעל הסיפור ושלח לו מעטפה. השליח לא היה יכול להתאפק, פתח את המעטפה וראה בפנים אלפיים וחמש מאות דולר, פחות או יותר אותו סכום שהוציאה אם הכלה באותו יום שקנתה לבתה את מלבושי החתונה. בדרך הטבע או מעל הטבע?

ועתה ישאל השואל: האם מעשה זה הוא נס בדרך הטבע או שלא בדרך הטבע? התשובה היא שאין בזה חילוק גדול, כי בסופו של דבר הקב"ה מסובב את הטבע ומשנה אותו לפי צרכי בניו, ואם היו ראויים היה משדד להם את מערכות הטבע ועושה להם נסים גלויים כפי שעשה לאבותינו בקריעת הים, אבל כיון שישנו הסתר פנים, לכן הוא מלביש את הנס בלבוש טבע. ומכל מקום אין לנו לדאוג, כי הרבה לבושים יש לו להקב"ה כדי שיוכל לעשות לנו נסים על ידיהם.

לעילוי נשמת: ר' שלום חזקיה בן מזלז' - הרב יוסף בן יעקב מצרפי ז"ל - ר' יצחק הכהן בר פרחא ז"ל - בנימין יהודה בן מרים ז"ל - אשר עמר בן סוזן ז"ל - אליעזר סיטון בר רבקה ז"ל - יעקב דניטשוילי בן חנה ז"ל - שמעון ממך בר איזה ז"ל - ליאור משה עוז בן רחל ז"ל - דניאל אלישע בר רחל ז"ל - ר' שלמה ביטון בן ביהא ז"ל - מצליח בן מנח דמרי ז"ל - משה עטיה בר מזוזה ז"ל - אברהם אפנר בר אסתר ז"ל - הרב ניניו עטיה בר יעקובה ז"ל - רפאל מוריאל בר פריחה ז"ל - רפאל מריון בר אסתר ז"ל - מאיר ואנונו בן מזל ז"ל - אליהו (ללה) בן עישה לוי ז"ל - אברהם (אלברט) ועקנין בר אסתר ז"ל - יוסף אלקובי בר אסתר ז"ל - פריץ שחר (שושנה) בר מסעודה ז"ל - ר' שמעון אפרגן בן שמחה ז"ל - אליהו שיטריט בן זוהרה ז"ל - יהודה בן סעדה יפרח ז"ל - מאיר מזרחי בר ברויה ז"ל - ברוך בן פליה בן נסים ז"ל - חיים זצ"ל בן רחל בן ברוך תחי' - מאיר דיין בר גולייט ז"ל - ר' מרדכי סויסה בר רחל זצ"ל - ישראל כהן בר רחל ז"ל - ר' יצחק אדרי בר מרים ז"ל - מנני בר זוהרייה לבית חורי ז"ל - ניסים פריץ בר איזה ז"ל - ר' אהרון הכהן בן פרחא ז"ל - שרון עמר בן שולמית ז"ל - אשר מסעוד חיים בן לונה חיה קדוש ז"ל - גבריאל בן לונה חיה קדוש ז"ל - אלישע עזב בן שולמית ז"ל - ליאור פרחי בן שרה ז"ל - עזר אלקיים בן חוה ז"ל.

לעילוי נשמת: הרבנית חזבה בלוצ'אן בן חנה ז"ל - רותי מזרחי בן מרים ז"ל - שושנה קדוש בן יוליה ז"ל - ליאת דותן אלגרבלי בת עליזה שתבדל"א - דבורה איזמי בת מזל ז"ל - אליס עישה בת ימנה לוי ז"ל - שרה בת עליזה (עישה) ז"ל - נביהה בת מגידה ז"ל - מרים אמיר בת אושרה ז"ל - עליזה דודן בת שמחה ז"ל - סמיה מנשה בת מזל ז"ל - מרים וענונו בת רחל ז"ל - כמיסה ידיד בת עטרצה ז"ל - ליהה בת גמרה לבית חורי ז"ל - חנה בת גמרה לבית כהן ז"ל - נטלה בת דוד בת רבקה אשת יעקב ז"ל - בידיה עמר בת שמחה ז"ל - מסעודה מזרחי בת חסיבה ז"ל - חסיבה אמינוף בת חנה ז"ל - יפה לוגאסי בת ריימונד ז"ל - דקלה תמר בת רותי ז"ל - שוליה לאיני בת תמר ז"ל - חיה דיכטר בת כרמלה ז"ל - ים מסיקה בת חוה ז"ל.

הדף טעון גניזה, נא לא לקרוא בשעת התפילה שאין זה עושה נחת רוח לבורא יתברך.

להוספה לרשימת התפוצה, ולתגובות, מאיר פריץ 054-5777460: meirperetz1@bezeqint.net